

TUNTEMATON USKOVA

Väinö Hotti

Tiedonjano

Tiedonjano johti osaltaan ihmisen paratiisissa lankeemukseen:

”Niin käärme sanoi vaimolle: ”Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja **te tulette niinkuin Jumala tietämään** hyvän ja pahan” (1. Moos.3:4,5).

”Niin kuin Jumala tietämään”, tämä merkitsisi **rajatonta tietämystä**. Tähän on ihminen kaikkina aikoina pyrkinyt; mikään ei saa jäädä salaisuudeksi.

Kaksi suurta kysymystä

Elämässä on monia kysymyksiä, mutta kaksi on ”ylitse muiden”: KUKA SINÄ OLET JUMALA? KUKA MINÄ OLEN? - Näihin kysymyksiin joutuu uudelleen ja uudelleen palaamaan. Koskaan näihin ei saada tyhjentävää vastausta. Kaiketi niiden tutkiminen on kuitenkin hyödyllistä.

1. TUNTEMATON UNIVERSUM

Ihmisen on kuitenkin ollut pakko alistua rajalliseen tietämiseen – kaikilla aloilla. Luojan tekemä maailma ei ole ihmisen mitattavissa ja kontrolloitavissa. Kun ihminen luulee päässeensä pitkälle, hän kohta huomaa, että on tuskin alkua pitemmällä. Sen sijaan että ihminen voisi todeta päässeensä päämäärään, hän joutuu ihmettelijän paikalle: ihmeellinen on Luojan maailma kaikilta osin, sekä mikro- että makromaailma. Uudet löydöt avaruudessa saa ihmisen toiveuniin avaruuden valloituksesta. Suurella innolla on paneuduttu kysymykseen maailmankaikkeuden synnystä. Miten pieniä saavutetut askeleet ovatkaan! Maapallon kaltainen (?) planeetta löydettiin äskettäin 1400 valovuoden päästä!

2. TUNTEMATON JUMALA

”Niin Maanoah sanoi Herran enkelille: ”Mikä on sinun nimesi, kunnioittaaksemme sinua, kun sinun sanasi käy toteen?” Herran enkeli vastasi hänelle: ”Minkätähden kysyt minun nimeäni? **Se on ihmeellinen**” (Tuom.13:18).

”Totisesti, sinä olet **salattu Jumala**, sinä Israelin Jumala, sinä Vapahtaja” (Jes.45:15).

”Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: **Ihmeellinen neuvonantaja**, Väkevä Jumala, lankaikkinen isä, Rauhanruhtinas” (Jes.9:5).

1) Pakanat

”Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: ”Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte jumalia. Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: '**Tuntemattomalle jumalalle**'. Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan” (Apt.17:22,23).

Pakanat palvelevat tuntematonta Jumalaa, vaikkakin tietämättään. Omassatunnossaan he kuulevat Jumalan äänen. Toisaalta he luonnossa voivat lukea Jumalan tekojen valtavaa kirjaa. Heidän jumalanpalvelunsa on osaksi tiedotonta. Pakanoiden jumalatietämys on kovin rajallista.

2) Uskovat

Uskova pääsee Jeesuksen kautta Jumalan tuntemiseen:

”Filippus sanoi hänelle: ”Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme”. Jeesus sanoi hänelle: ”Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! **Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän;** kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä'? Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen. Uskokaa minua, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa; mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden” (Joh.14:8-11).

”Siitä syystä minä myös näitä kärsin, enkä sitä häpeä; sillä **minä tunnen hänet, johon minä uskon,** ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu” (2. Tim.1:12).

Toisaalta uskovakin joutuu sanomaan: *”Tunnen suurta Jumalaa vain vähän...”*

3. TUNTEMATON IHMINEN

Ihminen on **ihmeellinen** Luojan luomus:

”Minä kiitän sinua siitä, **että olen tehty ylen ihmeellisesti;** ihmeelliset ovat sinun tekosi, sen minun sieluni kyllä tietää. Minun luuni eivät olleet sinulta salatut, kun minut salassa valmistettiin, kun minut taiten tehtiin maan syvyyksissä. Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani. Minun päiväni olivat määrätty ja kirjoitetut kaikki sinun kirjaasi, ennenkuin ainoakaan niistä oli tullut” (Ps.139:14-16).

”*Tunne itsesi!*” opettivat muinaiset roomalaiset. Voisi ajatella, että vajaan kaksimetrisen perusteellinen tutkiminen ja tunteminen olisi inhimillisyyden rajoissa. Näin ei kuitenkaan ole; ihmisessä on paljon ”tutkimatonta aluetta”:

a. Fyysinen puoli, fysiikka. Tämä on lääkäreiden erikoisalaa. Kuinka paljon tässä onkaan vielä ”valloittamista”! Eri tautien syntymekanismi, ravinnon vaikutus, liikunnan merkitys, unen merkitys, lääkkeiden keskinäinen vaikutus, perintötekijät jne.

b) Psyykkinen puoli. Psykologia on vielä lapsen kengissä. Mielenterveysongelmat, päihdeongelmat, perintögeenit jne.

c) Henkinen puoli. Jumalasuhteen vaikutus ihmisen kokonaisvaltaiseen terveyteen, yhteiskunnalliseen käyttäytymiseen, eri uskontojen vaikutukset jne.

”*Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki*” (1. Kor.2:11).

Jos roomalaiset kokivat, että arvokkain asia on ”tunne itsesi”, Paavalilla oli toinen arvomaailma:

”Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen

roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella; **tunteakseni hänet ja hänen ylösnousemisensa voiman** ja hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani hänen kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta, jos minä ehkä pääsen ylösnousemiseen kuolleista” (Fil.3:8-11).

Ihmisen tutkiminen

Kristinuskossa ei katsota ihmisen tuntemisen olevan mikään jalo ja viimeinen päämäärä. Sen sijaan tätä on KRISTUKSEN TUNTEMINEN!

Toisaalta oman itsensä tuntemiseenkaan ei ihminen pysty; häneltä puuttuu siihen tarvittavat välineet. Ihminen on kaikin puolin synnin sokaisema:

2. *Sä tunnet puutteheni. Oon aivan avuton. On kylmä sydämeni Ja tyhjä, valoton. Se siksi jääpi multa, Mut taivahista tulta Sinulta rukoilen.*

3. *En syntiturmelusta Saa sielustani pois. En tuskaa, ahdistusta Mä itse voittaa vois. Tyhjäksi merta luoda Ja yöstä päivää tuoda, Ei vaikeampaa ois (Vvk 106:2,3).*

Uskova pyytää Jumalaa avuksi itsensä tutkimisessa:

”Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle” (Ps.139:23,24).

4) TUNTEMATON USKOVA

Uskova on kaikinakin aikoina ollut ”outo ja tutkimaton”.

”Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta **et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee**; niin on jokaisen, joka on Hengestä syntynyt” (Joh.3:8).

”Mutta kun hän näin puolustautui, sanoi Festus suurella äänellä: **"Sinä olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut"** (Matt.26:24).

”Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä **se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää**, koska se on tutkisteltava hengellisesti. Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan. Sillä: "kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli” (1. Kor.2:14-16).

”Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin nytkin” (Gal.4:29).

”Sentähden **me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan**; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne” (2. Kor.5:16).

Maailma ei tunne – eikä tunnusta

Maailma ei noteeraa uskova, ei ainakaan täydestä. Uskova on ”tyhjä ilmaa”. Uskova ei kuulu maailman realiteetteihin. Paavali kuvaa suhdettaan maailmaan:

”Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle!” (Gal.6:14).

Martti Luther:

*”Paavalilainen sanonta: `maailma on minulle ristiinnaulittu`, toisin sanoen, **päättelen maailman kadotukseen tuomituksi**; `ja minä maailmalle`, toisin sanoen, **maailma vuorostaan päättelee minut kadotukseen tuomituksi**. Me siis ristiinnaulitsemme ja kadotukseen tuomitsemme toinen toisemme: minä kiroan perkeleen myrkkynä maailman koko vanhurskauden ja opin; maailma vuorostaan kiroaa minun oppini ja tekoni, **päättelee minut ruttoisaksi mieheksi, vääröoppiseksi, kapinalliseksi**” (Gal.kirj.sel. ss.693,694).*

Maailma ja uskova

Maailma ja uskova ovat yhteensovittamattomia. Galatalaiskirjeen selityksessään Luther asettaa selkeästi vastakkain uskovan ja maailman; ne ovat kuin tuli ja vesi:

”on kuin hän (Paavali) sanoisi: Ei mitenkään voi olla olemassa mitään sovinnollista suhdetta minun ja maailman välillä” (mt.695).

”Mutta se, joka pyrkii olemaan mieliksi Jumalalle, saa ihmiset sydäntyneiksi vihollisikseen” (82).

”Minä (Luther) näet siinä määrin kammoksuin Johannes Hussin nimeäkin, että päättelin olevan rikollista ja jumalatonta edes ajatella häntä” (94).

”Samoin nykyään Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihattavin: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapatto, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja, varas” (502).

Muukalainen

Muukalainen on moniselitteinen asia. Se voi tarkoittaa toiselta planeetalta tullutta outoa oliota. Edelleen hän voi olla toisesta maasta muuttanut, jonka on tarkoitus viipyä maassa tilapäisesti tai jatkuvasti.

Suhtautuminen muukalaiseen

Muukalainen ei kuulu joukkoon. Häneen pidetään hajurakoa. Hänen suhteen ollaan varauksellinen. Hän on yhteiskuntavirkojen suhteen koeajalla; hän on ”tarkkailuluokalla”. Hänen on erinomaisen vaikeaa päästä esimerkiksi kansanedustajaehdokkaaksi. Saattaa olla, että vasta määrättyjen vuosien kuluttua hänen hyväksytään maan kansalaiseksi. Vuosien saatossa hänen muukalaisuutensa saattaa unohtua.

Tänään pyritään pääsemään eroon ”muukalaisuudesta”. Sivistykseen kuuluu, että kaikkia suvaitaan. Globaalissa maailmassa se on ainut sallittu suhtautuminen. Kukaan ei saa tuntea itseään muukalaiseksi. Monikulttuurisuus on suosiossa. Jokainen ideologia ja uskonto laitetaan samalle viivalle! Tähän liittyy kiinteästi **relativismi** (suhteellisuus). Mikään uskonto tai ideologia ei saa vaatia itselleen hallitsevaa asemaa. Samalla tässä myös hyökätään kristinuskoa vastaan ja pyritään painamaan se maan rakoon. Relativismi ei siedä Jeesuksen sanoja: **MINÄ OLEN TIE, TOTUUS JA ELÄMÄ!**

Uskova on muukalainen

"Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. **Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä**" (1. Joh.3:1).

"Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, **valituille muukalaisille**, jotka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa, ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellensä vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha" (1. Piet.1:1,2).

Kaanaan kieli

"Vähän sen jälkeen tulivat ne, jotka siinä seisoivat, ja sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä myös olet yksi heistä, sillä **kielimurteesikin ilmaisee sinut**" (Matt.26:73).

"Kiitosvirren säveleitten tieltä Pahat enkelitkin pakenee. **Kärsiä ei voi ne Kaanaan kieltä, Armo heiltä voimat herpaisee**" (HLV 338:3).

"En tahdo enää puhua tuon pedon kanssa, sillä on niin syvä katse ja **kummallisia mietteitä päässä**" (kardinaali Cajetanus), Kares, Luther, s.95).

Kielivaikeuksia

Uskovan käyttämä "Kaanaan kieli" sinänsä jo siirtää uskovan **muukalaisten joukkoon**. Ratkaisevaa on kuitenkin hänen syntyperänsä. Uskova on taivaasta ja Jumalasta syntynyt. Hän on nimenomaan "syntyperänsä" johdosta muukalainen!

"*Taivaaseen, mun sieluni, Riennä maasta matalasta! Taivaasta on sukusi, Tullut olet taivahasta. Eikö siis tee mielesi jälleen kotimaahasi?*" (Vvk 620:2).

"**Samoin tekin: jos ette kielellänne saa esiin selvää puhetta, kuinka voidaan sellainen puhe ymmärtää? Tehän puhutte silloin tuuleen. Maailmassa on, kuka tietää, kuinka monta eri kieltä, mutta ei ainoatakaan, jonka äänet eivät ole ymmärrettävissä. Mutta jos en tiedä sanojen merkitystä, olen minä puhujalle muukalainen, ja puhuja on minulle muukalainen**" (1. Kor.14:9-11).

Isät yhdistävät

Maailmassa on kaksi isää, joiden lapset kuuluvat yhteen, mutta keskenään taas kuuluvat toistensa suhteen "muukalaisleiriin". Jumalan lapset ovat samalla valtakunnan lapsia. Pyhä Henki liittää heidät yhteen jumalallisen rakkauden sitein.

Saatanan lapsiin taas kuluvat maailman lapset ja kaikki lahkolaiset. Nämä ovat taas keskenään "hengenheimolaisia".

Muukalaisviha

Uskovat ovat maailman vihan kohteena. "Muukalaisia" ei suosita.

"**Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa**" (1. Joh.3:13).

”Sen käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne. Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä. Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa. Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne. Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt” (Joh.15:17-21).

”Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi” (2. Tim.3:12).

”Luekaa ennen kaikkea Bunyania, Kristityn vaelluksen kirjoittajaa, seurailkaa hänen opastaminaan kristityn kilvoitusta ja tarkkailkaa onko elämässänne sille mitään vastinetta. Bunyan korostaa erityisesti jumalattomien ihmisten Herran kansalle tuottamia vaikeuksia. Jumalan sanan mukaan vainot tulevat lopun aikoina erityisen raskaiksi kestää” (Osmo Tiililä, Kuolema. s.71).

Turhuuden markkinat

Kuten jo sanoin, matkamiesten täytyi kulkea tämän markkinapaikan halki. Niin he tekivätkin. Mutta tuskin he olivat ehtineet markkina-alueelle, kun koko markkinapaikka rupesi liikehtimään, ja kaupunki joutui heidän tähtensä kiihdyksiin. Näin kävi useista syistä.

Ensiksi: Matkustajat olivat puetut toisenlaisiin vaatteisiin kuin markkinaväki, ja ihmiset katselivat heitä kummastellen. Jotkut sanoivat, että he olivat hulluja, toiset että he olivat veijareita; muutamat väittivät heitä muukalaisiksi (Job. 12:4; 1. Kor.4:9).

Toiseksi: He kummastelivat yhtä paljon heidän puhettaan kuin pukuansa. Sillä vain harvat ymmärsivät, mitä vaeltajat sanoivat. He puhuivat tietysti Kaanaan kieltä, mutta markkinamiehet tämän maailman kieltä. Sentähden he olivat markkina-alueella vieraita ja muukalaisia maailman lapsille ja nämä samoin heille (1. Kor.2:7,8).

Kolmanneksi: Kauppiaita kummastutti suuresti se seikka, että nämä matkamiehet pitivät heidän tavaroitaan niin vähäarvoisina. He eivät huolineet edes katsella niitä; ja jos heitä pyydettiin ostamaan jotakin, niin he pistivät sormet korviinsa ja huusivat: ”Käännä pois silmäni turhuutta katselemasta” (Ps.119:37), ja katsoivat ylöspäin, siten osoittaen, että heidän yhdyskuntansa on taivaissa (Fil.3:20,21) (Bunyan, Kristityn vaellus, s.106).

Häiritsevä etiikka

Uskova ei voi elää tämän maailman menon mukaan; hän on saanut uuden elämän:

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan” (Joh.3:5).

”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor.5:17).

”Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne, joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmavallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa, joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin” (Ef.2:1-3).

”Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitusmiesten eteen. Ja vietyänsä heidät päällikköjen eteen he sanoivat: ”Nämä **miehet häiritsevät meidän kaupunkimme rauhaa**; he ovat juutalaisia a opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska me olemme roomalaisia” (Apt.16:19-21).

Sopimaton politiikkaan

Muukalainen ei voi yletä yhteisten asioiden hoitajaksi (poliitikoksi). Siihen valikoituu vain ”meikäläiset”. Muukalaisella ei ole riittävästi kannatusta.

”Ja ne kaksi enkeliä tulivat Sodomaan illalla, ja **Loot istui Sodoman portissa**; ja nähtyänsä heidät Loot nousi heitä vastaan ja kumartui maahan kasvoillensa...Mutta he vastasivat: ”Mene tiehesi!” Ja he sanoivat: ”**Tuo yksi on tullut tänne asumaan muukalaisena, ja yhtäkaikki hän alati pyrkii hallitsemaan**” (1. Moos.19:1,9).

Loot olivat saavuttanut Sodomassa huomattavan yhteiskunnallisen aseman; ehkä hän oli peräti **pormestari**.

Sodoman miehet antoivat ymmärtää, ettei ”muukalainen” voi olla hallitsevassa asemassa. Tänäänkin on Suomessa niitä, jotka haluavat kuulua Herran kansaan, mutta myös samalla muukalaisina olla yhteiskunnassa hallitusvastuussa – Lootin tavalla. Muukalaiselle ei kuulun hallinta Saatanan isännöimässä maailmassa. ”Suutari pysyköön lestissään!” Loot ohjattiin pois vallankahvasta Jumalan miehen Aabrahamin yhteyteen. Sodoma valta-asemineen sai jäädä taakse.

Uskovat pääsevät hallitsijoiksi vasta rajan takana, maassa, jossa Kristus hallitsee. Siellä on muukalaisuus päättynyt ja uskova on siellä ”omiensa parissa”.

”**Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa**, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi” (Fil.3:20,21).

”Silloin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: ”Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua; mitä me siitä saamme?” Niin Jeesus sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, **saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa**. Ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, on saava monin verroin takaisin ja perivä iankaikkisen elämän” (Matt.19:27-29).

Muukalaisuus vaarassa

Uskova voi kadottaa muukalaisuutensa ja tulla ”yhdeksi maailman kanssa”. Tästä on Raamatussa monta varotusta. Samalla tulee selkeästi kumotuksi oppi ”kerran pelastettu, aina pelastettu”.

”Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan” (2. Tim.4:10).

”Älkää rakastako maailmaa älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä. Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta. Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti” (1. Joh.2:15-17).

”Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä” (Room.12:2).

JOHANNES KASTAJA , JEESUS

”Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. **Mutta he eivät tunteneet häntä**, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä.” Silloin opetuslapset ymmärsivät hänen puhuneen heille Johannes Kastajasta” (Matt.17:12,13).

”Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja **maailma ei häntä tuntenut**” (Joh.1:10).

”sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut - **sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet**” (1. Kor.2:8).

JOHANNES KASTAJA

”Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luoksensa Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: **"Kuka sinä olet?"** Ja hän tunnusti eikä kieltänyt; ja hän tunnusti: "Minä en ole Kristus". Ja he kysyivät häneltä: "Mikä sitten? Oletko sinä Elias?" Hän sanoi: "En ole". "Se profeettako olet?" Hän vastasi: "En". Niin he sanoivat hänelle: **"Kuka olet, että voisimme antaa vastauksen niille, jotka meidät lähettivät? Mitä sanot itsestäsi?"** Hän sanoi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: 'Tehkää tie tasaiseksi Herralle', niinkuin profeetta Esaias on sanonut” (Joh.1:19-23).

”Tulevat levottomiksi Jerusalemin papit. Ja kunnioittavasti väistyy kansanjoukko syrjään, kun koreakaapuiset miehet pyrkivät kameelinkarvaviittaisen puhujan tykö.

Heillä on asiaa.

He ovat pyhän kaupungin arvovaltaisia temppeliherroja. Ja kun saarna on päättynyt, he esittävät asiansa. He kyllä osaavat kuulustella puhujaa, sillä heillä on hallussaan kaikki lain ja profetian kellastuneet kirjakääröt.

Rykäisee korkein papeista ja kysäisee:

”**Kuka sinä olet?**” Ja joku toinen ennättää täsmällistytään kysymyksen:

”Oletko sinä Kristus?”

”En ole.”

”Oletko sinä sitten Elia, jonka tulemukselta kirjoitettu on?”

”En ole.”

”Oletko sinä sitten joku jälleensyntyneistä suurista profeetoistamme?”

”En ole.”

Ja korkeat lain ja profetian tuntevat miehet päätyvät siihen, ettei tämä mies ole mitään. Häneen ei sovellu Israelin kuningasihanne.

Ja kooten leveän viittansa helmoja he valmistuvat lähtemään. Mutta varmistaakseen asiansa korkeat herrat kysäisevät vielä lähtiessään:

”Kuka sinä sitten olet? Millaisen vastauksen tahtoisit meidän sinusta antavan pyhässä kaupungissa?”

Ja he saavat vastauksen.

Se kajahtaa rannalta rannalle. Sen kuulee suuri kansanjoukko, jokainen läsnäolija lähellä ja kaukana:

”Minä olen erämaassa huutavan ääni, en minä muuta ole kuin etuvartija vain, suuren kuninkaan tulemuksen julistaja.”

Näin oli Johannes voittanut itsensä, sanoutumalla irti kaikesta siitä salaperäisen houkuttelevasta ihmisihailusta, jota pienet ja suuret olivat inhimillisissä suunnitelmissaan hänelle tarjonneet.

Mutta hän ei tyydy vain paljastamaan itseään.

Ennen kuin kysyjät ehtivät hävitä kansanjoukkoon, hän sanoo heille, *keitä he ovat*.

”Mutta te olette kyykäärmeitten sikiöitä, te vainuatte tuntonne pohjalla tulevan tuomion salasyntienne ylitse. Te luulette olevanne Aabrahamin lapsia, mutta kyykäärmeen myrky on siittänyt koko teidän sisäisen maailmanne. Tulevaisen vihan edestä te halusitte lymytä tänne. Mutta Jahven edessä te olette mätä puu, jonka juurella on hakkaajan tulella teroitettu kirves.”

Ja niin lähtivät Jerusalemin pyhät papit paatuneina ilman parannuksen kastetta elättämään niitä kyykäärmeiden sikiöitä, jotka muutaman vuoden kuluttua pistivät kuoliaaksi sen kuninkaan, jonka pelottomana airuena erämaan profeetta, huutavan ääni korvessa ja Jordanin rannalla, oli. Ja sanaakaan vastaan lausumatta nämä ”Kuka sinä olet?” - kyselijät sallivat irstaan naisen lähettämän pyövelin lyödä heidän viimeisen profeettansa pään poikki. Ja hetken kuluttua he raastoivat omin käsin oman kuninkaan vieraan vallan ristiinnaulitsija – pyövelin luo häpeäkuolemalla surmattavaksi.

Kyykäärmeen sikiöt olivat kasvaneet täysiksi padoiksi” (Johannes Virtanen, Rampana taivaaseen, s.16-18).